

**Creació literària, vides d'autor
i poètica a l'Edat moderna:**

mimesi

nou projecte Mimesi, UB

col·loqui

V Col·loqui: Auctor(itas) in fabula

publicació

La poètica europea de la Il·lustració: raó & cànon

poètica

'Sentity->type."): ?> Andrés, Joan

► ***Mímesis. El pensamiento literario en el ámbito catalán durante la edad moderna*** (HUM 2005-00310), finançat pel MEC; vigència **2005-2008**.

► ***Mímesis-II. El pensamiento literario en el ámbito catalán durante la edad moderna*** (FFI 2008-02496), finançat pel MICINN; vigència **2009-2011**.

► ***Mimesi. El pensament literari català de l'edat moderna*** (2009 SGR 1239), finançat per AGAUR, Generalitat de Catalunya; vigència **2010-2013**.

► ***Mímesis. Discurso teórico y creación literaria en la edad moderna*** (FFI 2011-22910), finançat pel MECC; vigència **2012-2014**.

► ***Mímesis. Figuraciones textuales del autor en la edad moderna*** (FFI 2015-65454-P), finançat pel MINECO; vigència **2016-2019**.

► ***Mímesis. Creación literaria, vidas de autor y poética en la edad moderna*** (PID 2019-1109 86GB-I00), finançat per MICINN; vigència **2020-2022**.

18 anys de projectes Mimesi (2005-2022)

mimesi

Investigadors

Nom	Centre	Correu electrònic
Josep Solervicens »	Universitat de Barcelona	jsolervicens@ub.edu
Antoni Lluís Moll »	Universitat de Barcelona	amoll@ub.edu
Cesc Esteve »	Universitat de Barcelona	cesc.esteve@ub.edu
Maria Paredes »	Institut Menorquí d'Estudis	mpbaulida@gmail.com
Neus Rotger »	Universitat Oberta de Catalunya	nrotgerc@uoc.edu
Bernhard Huss »	Freie Universität Berlin	huss@zedat.fu-berlin.de
Roger Friedlein »	Ruhr-Universität Bochum	roger.friedlein@rub.de
David Nelting »	Ruhr-Universität Bochum	David.Nelting@ruhr-uni-bochum.de
Frank Savelsberg »	Georg-August-Universität Göttingen	fsavels@gwdg.de
Anne Duprat »	Université de Picardie-Jules Verne	anne.duprat@wanadoo.fr
Enric Querol »	Taller arxiu Terres de l'Ebre	equerol@hotmail.com
Neus Ortega Molinos »	Universitat de Barcelona	nom0202@hotmail.com
Eduard Escoffet »	Universitat de Barcelona	escoffet@propost.org
Oriol Prat »	Universitat de Barcelona	opralt@hotmail.com
Roger Coch »	Universitat de Barcelona	rogercoch@gmail.com
Anna M. Villalonga »	Universitat de Barcelona	annavillalonga@ub.edu
Esmeralda Sánchez »	Universitat de Barcelona	esanchezpalacios@gmail.com

L'ABC dels estudis literaris - Catarsi

L'ABC dels estudis literaris - Història Literària

L'ABC dels estudis literaris - Mimesi

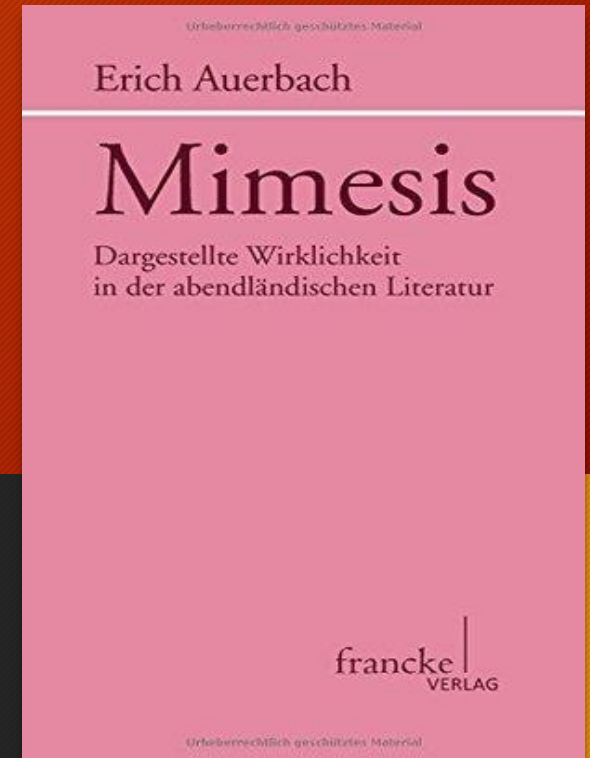
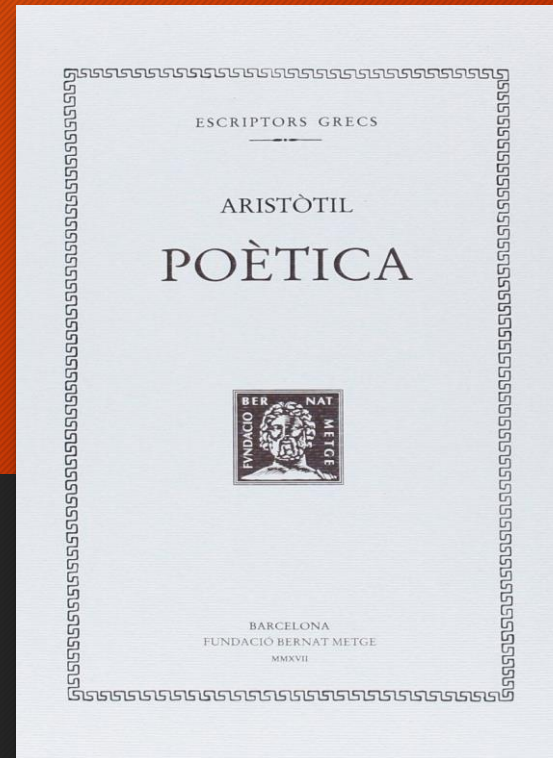
AGENDA

Μίμησις. Mimesi. Imitatio. Representació.

mimesi

- En el sentit aristotèlic del terme, com a clau de volta que concentra la definició de les arts creatives des de l'Antiguitat grecolatina fins al Romanticisme i, doncs, com a paradigma d'una manera de concebre, delimitar i explicar l'obra literària.

Reconstruir el sistema teòric de les poètiques catalanes del Renaixement, el Barroc i la Il·lustració i la seva connexió amb Europa

La poètica renaixentista a Europa

Una recreació del llegat clàssic

Poètiques, 2

PUNCTUM & MIMESI

La poètica barroca a Europa

Un nou sistema epistemològic i estètic

Poètiques, 1

PUNCTUM & MIMESI

La poètica europea de la Il·lustració

Raó & cànon

Poètiques, 4

PUNCTUM

CORPUS DE POÈTIQUES DE L'ÀMBIT CATALÀ:

els tractats de Joan Lluís Vives, Antoni Llull, Pere Joan Núñez, Vicent Mariner, Joan Baptista Escardó, Gregori Mayans, Joan Andrés o Antoni de Capmany, però també centenars de textos que han passat desapercebuts i, en canvi, són importants, si s'insereixen en un sistema que permeti explicar-los, interpretar-los i valorar-los.

TIPOLOGIA TEXTUAL:

tractats específicament dedicats a la poètica, però també comentaris a poètiques clàssiques i modernes, comentaris a creacions literàries en forma de lliçons acadèmiques, discursos o materials liminars a les edicions, retòriques, històries generals de la literatura, obres morals o tractats sobre les passions.

El pensament literari a l'àmbit català

mimesi

[Inici](#)[Projecte](#)[Col·loquis](#)[Publicacions](#)[Poètiques](#)[Estudis](#)[Enllaços](#)[Agenda](#)[Metaficció: Renaixement & Barroc](#)[Fitxes de poètiques](#)[Poètiques on-line](#)[Autors de poètiques](#)[Inici » Poètiques](#)

Poètiques

Època

Any

Autor

Títol

Conceptes clau

Manuscrits i edició

Elements per pàgina

Tipologia textual

- altres
- aprovació
- biografia
- comentaris a una obra literària
- comentaris a una poètica
- creació literària
- diàleg
- discurs acadèmic
- epístola
- història de la literatura
- poema didàctic
- preceptiva mètrica/prosòdia
- pròleg

FACEBOOK

mimesi

M'ha agradat mil "M'agrada"

VIDEOS

Base de dades: <http://stel.ub.edu/mimesi/poetiques/>

mimesi

Ausiae Marchi, elegantissimi poetae valentini, vita

Mariner, Vicent

[Biografia...]

Vicent Mariner (València, darrer terç s.XVI-Madrid, 1642), hel·lenista, format a la Universitat de València (on possiblement va ser deixeble de Pere Joan Núñez, a qui elogia a *In priscos et celebres Valentinae urbis poetas*), estigué vinculat durant la primera dècada del segle XVII a l'activitat cultural valenciana. Al voltant de 1612 inicià la seva estada a Madrid, com a preceptor i bibliotecari de diversos membres de la família Sandoval, i en aquesta ciutat va entrar en relació amb Lope de Vega i Quevedo. El 1633 és nomenat bibliotecari dels manuscrits grecs de l'Escorial. Estigué ben connectat amb els hel·lenistes europeus, ja que conservem el seu epistolari amb Daniel Heinsius, Erriick de Put (Erycius Puteanus), Andrea Escoto, Frédéric Moreau i, entre altres, Denis Petau (Dionisio Petavio). Els prolegòmens a diverses edicions valencianes demostren que mai no es va deslligar totalment de la seva ciutat natal. De fet, signa totes les seves obres com "Vicenti Marinerii Valentini".

Va traduir al llatí les *Olympias* (1617) i les *Pythias, Nemeas i Isthmias* (1618) de Píndar, amb diversos escolis; set tragèdies de Sòfocles (1619) i set d'Eurípides (1624), amb diversos escolis; Apol·loni de Rodes, amb escolis (1621); Teòcrit (1625) i Hesíode (1625), amb els comentaris de Tzetxé; i la *Il·líada* i l'*Odissea* (1623) amb els comentaris a Homer d'Eustaci (1623), Didimi (1624), Tzetxé i Porfiri (1625). També tradueix al llatí l'obra poètica d'Ausiàs March (1633) i la *Fábula de Faetón* del Conde de Villamediana. Va traduir al castellà diversos tractats aristotèlics, entre els quals la *Poètica* i la *Retòrica* (1630), i la història d'Alexandre Magne d'Arrià de Nicomèdia (1633). És autor també d'una elegia *In priscos et celebres Valentinae urbis poetas* (1633) i de diversos epigrames, epitalamis i panegírics en llatí i en grec.

Identificació	Conceptes clau	Descripció	Anotacions	Autoritats	Bibliografia
Època: Barroc Any: 1633 Tipologia textual: biografia					

Investigador encarregat: status): ?> Josep Solervicens Josep Solervicens

Cerca

FACEBOOK

mimesi

mimesi

M'ha agradat mil "M'agrada"

VIDEOS

UOC

Josep Solervicens

Universitat de Barcelona

L'ABC dels estudis literaris - Catarsi

UOC

Cesc Esteve

Universitat de Barcelona

L'ABC dels estudis literaris - Història

Ausiae Marchi, elegantissimi poetae valentini, vita

Mariner, Vicent

[Biografia...]

Vicent Mariner (València, darrer terç s.XVI-Madrid, 1642), hel·lenista, format a la Universitat de València (on possiblement va ser deixeble de Pere Joan Núñez, a qui elogia a *In priscos et celebres Valentinae urbis poetas*), estigué vinculat durant la primera dècada del segle XVII a l'activitat cultural valenciana. Al voltant de 1612 inicià la seva estada a Madrid, com a preceptor i bibliotecari de diversos membres de la família Sandoval, i en aquesta ciutat va entrar en relació amb Lope de Vega i Quevedo. El 1633 és nomenat bibliotecari dels manuscrits grecs de l'Escorial. Estigué ben connectat amb els hel·lenistes europeus, ja que conservem el seu epistolari amb Daniel Heinsius, Errijck de Put (Erycius Puteanus), Andrea Escoto, Frédéric Moreau i, entre altres, Denis Petau (Dionisio Petavio). Els prolegòmens a diverses edicions valencianes demostren que mai no es va deslligar totalment de la seva ciutat natal. De fet, signa totes les seves obres com "Vicenti Marinerii Valentini".

Va traduir al llatí les *Olympias* (1617) i les *Pythias*, *Nemeas* i *Isthmias* (1618) de Píndar, amb diversos escolis; set tragèdies de Sòfocles (1619) i set d'Eurípides (1624), amb diversos escolis; Apol·loni de Rodes, amb escolis (1621); Teòcrit (1625) i Hesíode (1625), amb els comentaris de Tzetze; i la *Il·líada* i l'*Odissea* (1623) amb els comentaris a Homer d'Eustaci (1623), Didimi (1624), Tzetze i Porfiri (1625). També tradueix al llatí l'obra poètica d'Ausiàs March (1633) i la *Fábula de Faetón* del Conde de Villamediana. Va traduir al castellà diversos tractats aristotèlics, entre els quals la *Poètica* i la *Retòrica* (1630), i la història d'Alexandre Magne d'Arrià de Nicomèdia (1633). És autor també d'una elegia *In priscos et celebres Valentinae urbis poetas* (1633) i de diversos epigrames, epitalamis i panegírics en llatí i en grec.

Identificació	Conceptes clau	Descripció	Anotacions	Autoritats	Bibliografia	
inspiració ("afflatus"); muses; caràcter diví del poeta; enginy; agudeses; obscuretat; varietat; retòria i creació literària; estil; ut pictura poesis.						

Investigador encarregat: status): ?> Josep Solervicens Josep Solervicens

Cerca

FACEBOOK

mimesi

mimesi

M'ha agradat mil "M'agrada"

VIDEOS

UOC

Josep Solervicens

Universitat de Barcelona

L'ABC dels estudis literaris - Catarsi

UOC

Cesc Esteve

Universitat de Barcelona

L'ABC dels estudis literaris - Història

Mariner, Vicent

[Biografia...]

Identificació	Conceptes clau	Descripció	Anotacions	Autoritats	Bibliografia	
Pere Antoni de Beuter (<i>Primera parte de la crónica general de toda España y especialmente del reino de Valencia</i>); Pietro Del Riccio Baldi (<i>Petrus Crinitus, De Poetis latinis libri V</i>); Diògenes Laerci (<i>Vides, opinions i sentències dels filòsofs més il·lustres</i>); Juan de Mariana (<i>De rebus Hispaniae</i>); Plutarc (<i>Vides paral·leles</i>); Juan de Resa (pròleg a l'edició de March: Valladolid, 1555); Valerius Andreas Taxander (<i>Catalogus clarorum Hispaniae scriptorum</i>); Pomponio Torelli (<i>Trattato del debito del cavalliero</i>); Luis Tribaldo de Toledo.						

Investigador encarregat: status): ?> Josep Solervicens Josep Solervicens

FACEBOOK

mimesi

 M'ha agradat mil "M'agrada"

VIDEOS

Josep Solervicens
Universitat de Barcelona

L'ABC dels estudis literaris - Catarsi

Cesc Esteve
Universitat de Barcelona

L'ABC dels estudis literaris - Història Literària

La poètica del Barroc

Textos teòrics catalans

Josep Solervicens

Poètiques, 3
PUNCTUM

Edició crítica dels materials
per reconstruir les
“poètiques” catalanes de
l'època

mimesi

Metaficció: Renaixement & Barroc

Poètiques, 5
PUNCTUM

mimesi

1a focalització teòrica: METAFICCIÓ

Quan les creacions literàries tematitzen la literatura, reflexionen sobre la disciplina o, més específicament, escenifiquen el procés de configuració de la mateixa obra de ficció que vehicula la reflexió.

Il·lustració: Rafael, *Parisi*

V Col·loqui internacional Mimesi

Auctor(*itas*) in fabula

Figuracions d'autor en la ficció

Universitat de Barcelona 10|11 novembre 2016

2a focalització teòrica: FIGURACIÓ D'AUTOR

Explorar la “funció d'autor”, és a dir, l'autor en tant que instància textual que assumeix unes funcions específiques dins del text.

Un cert tipus de narrador, l'anomenat jo-líric, l'interlocutor dialògic amb el nom de l'escriptor, els anomenats “autors implícits” de l'èpica o del teatre es poden parcialment reconduir cap a la noció de figuració textual d'un autor dins de la ficció.

“Poniamo che esista un testo in cui l'autore chiaramente non poteva essere al corrente di dati enciclopedici per cui una serie di azioni o relazioni esprimono dati contenuti psichici, e tuttavia appare assai evidente che l'intera strategia testuale porta fatalmente a investirvi contenuti di questo genere. È chiaro che noi possiamo leggere ora la tragedia come riferita a una enciclopedia che contiene tra i propri sottocodici i risultati dell'ipercodifica freudiana, ma si dovrebbe dire che nè Sofocle come soggetto dell'enunciazione nè Sofocle come strategia testuale poteva rinviare a questa enciclopedia. Diremo allora che in questo caso l'autore stava istituendo nuovi dati di codice o di enciclopedia”

Umberto Eco, *Lector in fabula* (1979)

Enfront d'un *lector in fabula*, un *auctor in fabula*

mimesi

Creació literària, vides d'autor i poètica a l'edat moderna

mimesi

Figuracions externes: idees i representacions d'autor en comentaris i autocomentaris, epístoles, pròlegs, dedicatòries, aprovacions, censures, vides, tractats de poètica, biblioteques, històries de la poesia.

Formes i funcions de les vides d'escriptors i poetes.

Antecedents, objectius i hipòtesis

mimesi

Importància creixent del paper del discurs biogràfic en la poètica i en la figuració autorial.

Influència de la teoria literària, de la tradició biogràfica i de les vides de poetes en les formes i funcions del discurs biogràfic.

Epocalització de la construcció biogràfica de l'autor literari modern.

Objectius i hipòtesis

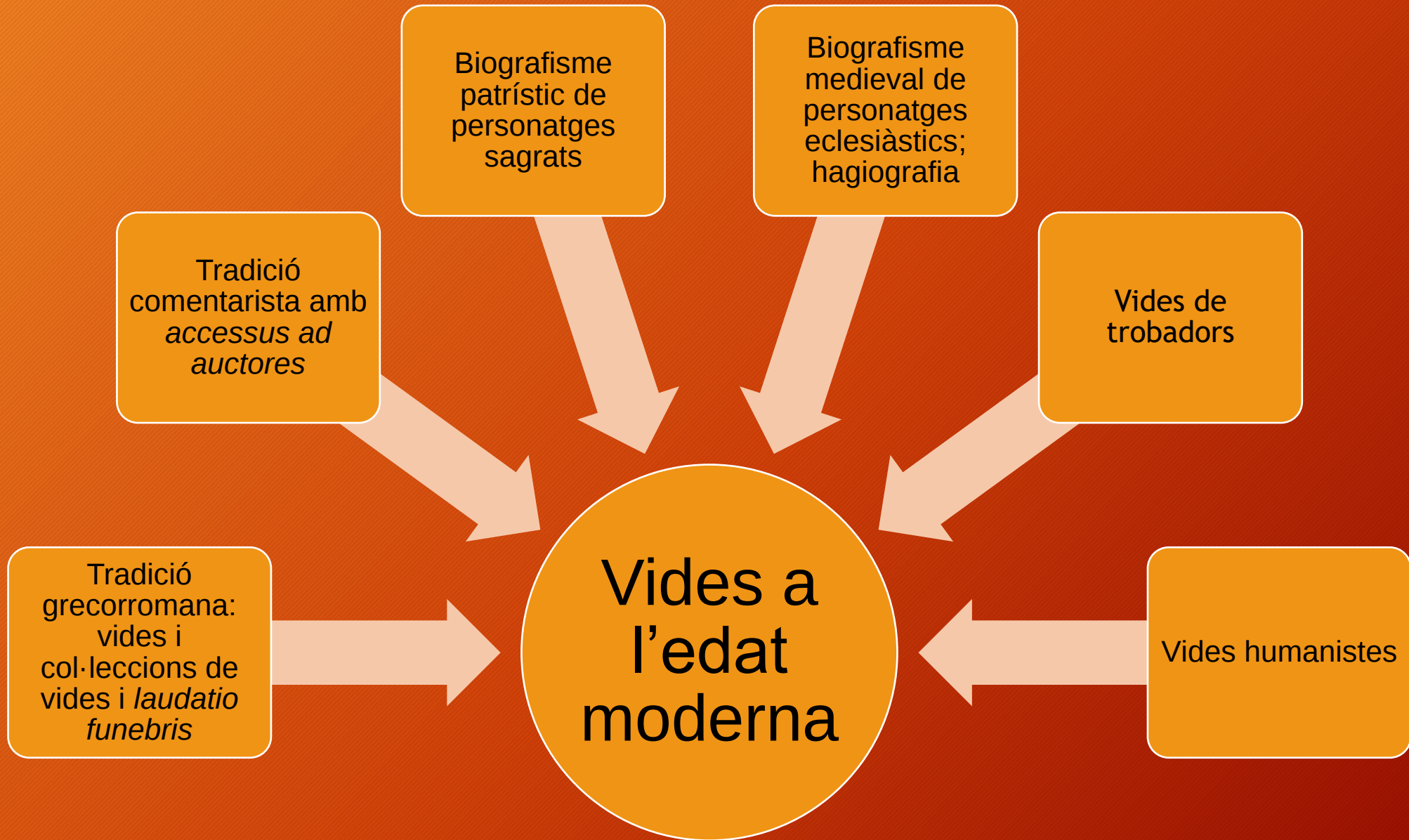
mimesi

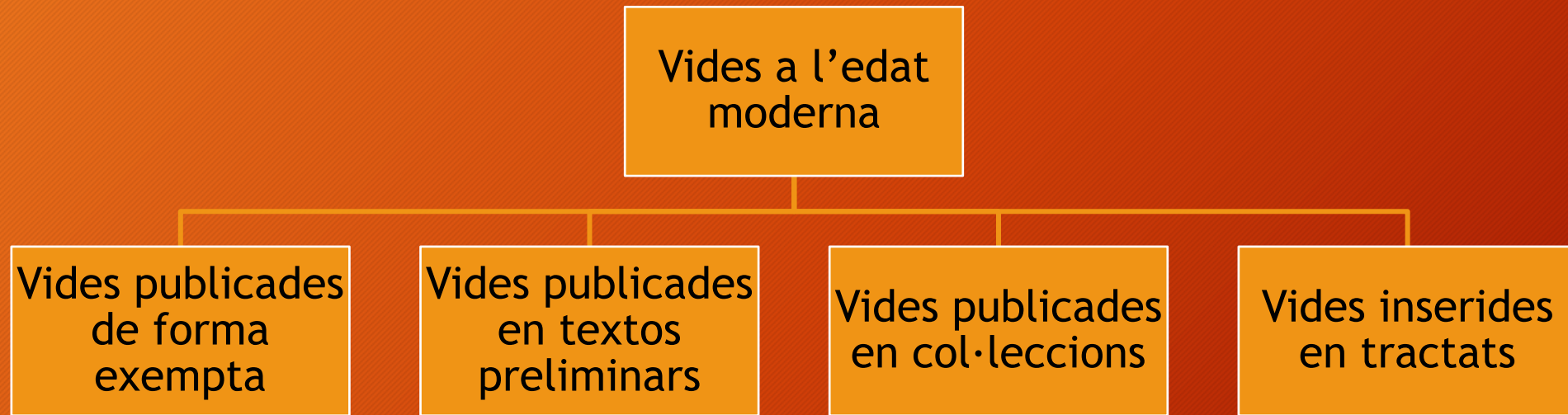
El discurs biogràfic a l'edat moderna: tradicions i característiques.

Les modalitats de vides d'escriptors i poetes a l'àmbit català.

Tradicions, gèneres, corpus

mimesi

Vides d'escriptors
de l'àmbit català

La Vida de Miguel de Cervantes Saavedra (1737)
de Gregori Maians.

La vida de Ramon Llull de
Joan Bonllavi (1521)
La vida d'Ausiàs March de
Lluís Carroç de Vilaragut de
1546

L'Ausiae Marchi,
elegantissimi poetae valentini,
vita de Vicent Mariner (1633)

La Vida del doctor Vicent
Garcia escrita per Manuel de
Vega (1703).

La Vida de Publio Virgilio
Marón, con noticia de sus
obras traducidas al castellano
(1778) de Gregori Maians.

De viris illustribus catalanis,
de Pere Miquel Carbonell

De Hispaniarum viris
illustribus, de Jeroni Pau

L'Elegia in priscos et celebres
Valentini Regni poetas
(1633), de Vicent Mariner

Escritores del reino de
Valencia (1747-1749), de
Vicent Ximeno

Les històries de València
(1538, 1546) de Pere Antoni
Beuter.

La història de València (1610)
de Gaspar Escolano

Crisi de Cataluña hecha por
las naciones estrangeras
(1685), de Manuel Marcillo.

La crusca provenzale (1724)
d'Antoni de Bastero.

Dell'origine, progressi e stato
attuale d'ogni letteratura
(1782-1799) de Joan Andrés.

L'Ensayo de una Biblioteca
española de los mejores
escritores del reinado de
Carlos III (1785-1789) de
Joan Sempere i Guarinos.

mimesi

L'A
ARMONIA DEL PARNAS,
 MES NVMEROSA
EN LAS POESIAS VARIAS
 DEL ATLANT DEL CEL POETIC,
LO D^R. VICENT GARCIA,
 RECTOR DE LA PARROQVIAL
DE SANTA MARIA
 DE VALLFOGONA.
 Recopiladas , y emendadas per dos Ingenis
 DE LA MOLT ILLVSTRE
ACADEMIA DELS DESCONFIATS,
 ERIGIDA
 EN LA EXCELLENTISSIMA CIVTAT
 DE BARCELONA.

De la ploma de **SE DEDICA** *Donnada per*

A LA MATEIXA ACADEMIA,

PER MEDI DELS RASGOS DE LA PLOMA

DEL RECTOR DE BELLESGVART.

Lo de Vic^{te} **SASSUS. 1763.**

AB LLICENCIA, Y PRIVILEGI.

BARCELONA : Per RAFAEL FIGVERO, Any 1703.

Se ven en Casa de Don Feguer Llibrater, à la Plaça Nova.

Alas Obras del elegant Cathala Doctor Vicent Garcia, Rector, ben celebrat, de Vallfogona, Impressas à diligencias de alguns de la sempre ben Aplicada, com Cultra, Discreta Academia de Barcelona, denomenada dels Desconfiats, al acert de dedicar ditas Obras à la mateixa Academia, escriguè lo Rector de Bellesguart.

SONETO.

PEr quanta Gracia en si diu , grata sia
 La Musa, en proprias veus, mes agraciada;
 Vuy per son credit nou, à las Nou dada,
 Parlant ab Cathalana parleria.
 De qui los rics quilats en quants avia;
 Si ben provats als tocs de la alborada,
 Ab lo actiu foc de ben conceputada
 Acrisolà en son pit , lo gran Garcia.
 Que si Valls foguejà, Garçó, Garceni,
 De tot son seny lo Mon dona fiança;
 Plorà als fums de aquell foc tot jova engany:
 Fent de errors corregits son crescut guany,
 Com ho es pulir las prendas del Ingeni
 En lo Taller de la Desconfiança.

b2

DIS-

Digitized by Google

mimesi

VIDA
DEL DR VICENT GARCIA,
 ESCRITA
 PER LOS RECTORS DE PITALLVGA,
 Y DELS BANYS.

VE las vidas dels Homens Ilustres sian los Desper-
 tadors de la Posteritat, es tant sabur, com expen-
 samentat Disteri. Los triunfos de Milciades inter-
 rompen lo repós à Temistocles. Lo escriuerlas es
 oferir sacrifici à la Veritat, pagar lo ques' deu à la
 Honra, y no envejar la gloria de aquellas Cendras, que man-
 tenen lo calor del foc sepulcral, pera la Immortalitat.

Aquesta consideració me serví de tant vehement impuls,
 pera investigar las millors, y mes veridicas noticias de la Vida
 del Doctor Vicent Garcia, que no perdoni á diligencias, ò fa-
 tigas algunas, per mes, que la Dificultat me las proposàs in-
 fructuosas, ó intempestivas.

Ardua fone la empresa; y que havia de fer desfmayar, no
 sols á la flaqueza mia, sino també al brio mes alentat: Pero tot
 ho supéra vna afectuosa porfia, majorment quant se procuran
 las glorias de la Nació, y de la virtud de sos Individuos.

En fi, si no quedà del tot fatisfet lo desitj, almenys lo exit
 corresponguè, en molta part, à la esperansa: Y si be esta apa-
 reixia no podia erigirse, sino sobre vn fonament molt debil
 (puix vna Centuria de descuyt demanava, caù, altra Centuria
 de cuydado) ab tot, se han conseguit las noticias, que basten à
 fer vn Resumen de la Vida del Gran Garcia.

b1

Lo

Digitized by Google

Entre la recerca històrica i l'encomi canonitzador.

La retòrica del discurs biogràfic: constriccions i possibilitats en la figuració autorial.

El rendiment de l'ús probatori de l'obra literària: vida i/o obra.

La vida pròpia del bon poeta barroc: el desengany feliç.

Poètica barroca i figuració biogràfica d'autor.

La Vida de Vicent Garcia de Manuel de Vega (1703)

mimesi